

“Sloten per stuk 5 euro en 2 voor 8!!”, schreeuwde de marktkoopman met zijn raspende zaterdagochtendstem. Alsof hij 100 koeien door de modder aan het dirigeren was.

“Hallo, mag ik wat vragen?” Een vrouw van middelbare leeftijd keek bedenkelijk naar de uitgestalde koopwaren. Ze vervolgde: “Verkoopt u ook sleutels?” “Natuurlijk mevrouw, welk slot had u gewenst?” Ze aarzelde even, keek de verkoper aan en zei vastbesloten: “Ik zoek een sleutel die niet past... of nee, eigenlijk zoek ik een sleutel die van vorm verandert, dus... Dát zoek ik.”

“Pardon?”, een ijzige stilte onderbrak het gesprek. “Heeft u mij niet verstaan?” De verkoper deed geen moeite zijn irritatie te onderdrukken en mompelde binnensmonds nog iets over “vrouwen..”.

“Ja, weet u, ik ben ervan overtuigd dat niet overal maar één enkele oplossing voor bestaat. Dat is dan ook mijn bezwaar tegen sleutels in het algemeen en sloten in het bijzonder. Ik zoek een organisch slot, waarvan de sleutel meebeweegt, dat zich steeds vernieuwt, net als in het echte leven.”

“Dus u beweert dat alle sloten die u voor zich ziet liggen niet echt zijn?”, probeerde de man alsnog, in een poging intelligent over te komen. “Ze zijn me te conservatief, te statisch, te eenkennig...”, zuchtte de vrouw, nu zelf zichtbaar geïrriteerd, terwijl haar blik niet-begrijpend in de spullen bleef hangen. “Weet u wat?”, riep ze ineens uit, “ik koop van u een losse sleutel, waarmee ik in gedachten alle gesloten deuren openen kan. Zonder slot, hoeveel heeft u er daarvan?”